

да свършишъ университетъ. Всичко това го нѣма, но въ ума ти седи. Ти си въобразявашъ, че ще направишъ нѣкоя машина, че ще напишешъ нѣкоя поезия, или нѣкой романъ, или нѣкое музикално съчинение и т. н. Онази младата мома е грозна, черна, но седи тя, въобразява си: азъ днесъ съмъ черна, грозна, но каква хубава мома ще стана! Питамъ: какво лошо има въ въображението? Казватъ нѣкои, че въображението е носителъ на всички злини въ свѣта. Да, вѣрно е, но въображението е и носителъ на всички добрини въ живота. Злото не е въ въображението. Тогава ние казваме: само разумнитѣ, само високоморалнитѣ хора въ свѣта могатъ да правятъ погрѣшки. Само най-ученитѣ хора, само най-виднитѣ философи могатъ да правѣтъ погрѣшки, а глупавитѣ не могатъ да правятъ никакви погрѣшки, понеже въ тѣхъ всичко е глупаво. Чудни сте вие, като казвате, че еди-кой си направилъ погрѣшка. Този човѣкъ, който е направилъ погрѣшка, азъ считамъ, че е ученъ човѣкъ. Ама сгрѣшилъ! Да, затова е ученъ човѣкъ.

Вие, които ме слушате, ще извадите заключението: този човѣкъ тика хората къмъ безморалие. Не е така. Съврѣменнитѣ хора хванатъ нѣко-го въ нѣкоя грѣшка, осяждатъ го и хайде на бѣсилката. За тѣхъ това не е прѣстѣпление, а като казвамъ, че и най-учениятъ човѣкъ може да грѣши, казвамъ? ето едно развращение, ето единъ човѣкъ, който съсишва съврѣменното общество. За насъ въпросътъ седи другояче. Защо се убиватъ хората? Трѣбва да се даде едно разумно обяснение, за причинитѣ, защо става това. По този въпросъ ние разсждаваме така: защо трѣбва да обѣ-